

[Lykketoft]

der for at vandre over i selskabsformen med det forslag, skatteministeren selv har fremsat om skattefri omdannelse. Der er sammenhæng i socialdemokratiets tankegang, vil jeg godt understrege. Hvis vi føjer til det forslag, vi har skitseret i beslutningsforslag nr. B 11 fra oktober 1982, en virksomhedsbeskatningsmulighed for landbrugserhvervet, som ikke har selskabsformen som en mulighed, ja, så er der faktisk heller ikke ud fra investeringsfondstilhængernes argumentation det store behov for at opretholde investeringsfondsreglerne.

Derfor kunne det være både en fornuftig forenkling og en omprioritering at vedtage den pakke, som er skitseret her i forslaget. Det er altså ikke udtryk for mangel på sammenhæng. Det er udtryk for en sammenhæng, som hr. Anders Poulsen og andre måske ikke helt har set, men som jeg håber at jeg hermed har forklaret.

Jeg skal erkende, at forslaget nr. 2 ikke er særlig aktuelt og relevant i sammenhængen her, men først har interesse, hvis man vil tage pakken og gennemføre også de punkter, vi har skitseret i bemærkningerne.

Med hensyn til hr. Gammelgaards lidt stereotype gentagelse i forhold til de foregående lovforslags behandling: hvorfor kom socialdemokratiet ikke med dette forslag, da socialdemokratiet var i regering? – mener jeg i og for sig, at jeg har svaret på det. Jeg kunne måske også svare på det på en anden måde, nemlig ved at spørge: når vi om et halvt år eller så ikke længere har firkloverregeringen, har vi så set alle de lovforslag, de enkelte partier i firkloverregeringen kunne forestille sig at fremsætte både som regering og som opposition? I modsat fald: hvorfor mon ikke, hr. Gammelgaard? Måske fordi også den regering, der er der nu, og som er en mindretalsregering, tager et vist hensyn til, hvad der mon er flertal for i folketinget, når den fremsætter forslag, og kun i enkelte, grove tilfælde kommer med rene paradeforslag, f.eks. på jordbeskatningens område.

Jeg tror egentlig ikke, at der er den store anledning til komme med flere bemærkninger. Jeg har selvfølgelig noteret mig, at der fra regeringspartierne side i hvert fald er interesse for den problemstilling, som er omhandlet i nr. 3 i forslaget, nemlig spørgsmålet om at lukke for den utilsigtede, spekulative udnyttelse af investeringsfondsmidler, og og-

så interesse for, om vi kan finde et fornuftigt hovederhvervskriterium.

Man har henvist til det udvalg, der er nedsat, og i den forbindelse vil jeg godt spørge skatteministeren – det er muligt, det er fremgået, men så har jeg overset det – hvornår vi får betragtningerne fra dette udvalg, som jo er blevet oraklet for alle regeringspartierne og det figenblad, man gemmer sig bag, når man ikke vil tage stilling til misbrug her i dag. Er der sat nogen tidsfrist for udvalgets arbejde? Har regeringen gjort sig nogen overvejelser om, hvornår man vil omsætte eventuelle konklusioner fra det udvalgsarbejde i forslag her i tinget?

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foigel):

Til det sidste spørgsmål, hr. Lykketoft rejste, vil jeg sige, at udvalget er et hurtigtarbejdende udvalg. Det har fået instruks om meget hurtigt at gennemføre sine undersøgelser. Medlemmerne af udvalget er alle sagkyndige på det område, man skal behandle, og har let adgang til faktiske undersøgelser og de faktiske tal. Jeg forventer, at udvalget vil komme med sin rapport umiddelbart efter sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 104:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. (Førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 19/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føi-ghel):

Det forslag, socialistisk folkeparti her har fremsat, går ud på, at fortjeneste ved førstegangssalg af ejerlejligheder for fremtiden altid skal beskattes, samt at beskatningen altid skal ske som ved almindelig indkomst. Forslaget begrundes med, at de seneste ændringer i beskatningen af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom har medført en særdeles lempelig beskatning af fortjeneste ved førstegangssalg af ejerlejligheder. Forslagsstillerne finder dette utilfredsstillende.

Ja men det er jo mageløst! Vi lever i et af de lande, der har det højeste skattetryk i verden. Vi har for ganske kort tid siden lavet en forenklet, velgennemtænkt lov om ejendomsavancebeskatning. Man konstaterer, at det medfører en lettelse af skattetrykket, og så er det klart, så er der kun én måde at reagere på i socialistisk folkeparti: dette kan vi ikke have, vi kan ikke lette skattetrykket, det må være en utilsigtet virkning. Vi må fremsætte et lovforslag, hvorved vi kan bevare rekorden for højt skattetryk.

Det er klart, at et sådant forslag kan regeringen ikke gå ind for. Ved loven om ejendomsavancebeskatning, der blev vedtaget i juni 1982, altså for mindre end et år siden, blev der skabt næsten ensartede og forenklede regler for beskatning af fortjeneste, der opnås ved afståelse af fast ejendom. En gennemførelse af de foreslåede regler i SF-forslaget vil ikke blot i relation til ejendomsavancebeskatningsloven, men også i forhold til de tidligere beskatningsregler på mange punkter medføre en langt hårdere beskatning end hidtil.

For det første indebærer forslaget, at fortjeneste, der opnås ved ethvert førstegangssalg af ejerlejligheder efter den 1. januar 1983, altid skal beskattes. Avancelovens periodebegrænsning for beskatning sættes således ud af kraft for så vidt angår førstegangsoverdragelser af ejerlejligheder. Ja men hvad i alverden er begrundelsen for, at netop denne form for ejendomme skal have en anden beskatning?

Hertil kommer, at forslaget omfatter alle førstegangsoverdragelser efter den 1. januar

1983, således også dem, hvor der samtidig efter de gældende regler skal betales den særlige 5 pct. afgift til staten. Det betyder, at den ejer, der sælger lejlighederne i en ejendom, der er udstykket i ejerlejligheder før 1966, ud over at betale 5 pct.-afgiften under alle omstændigheder skal beskattes af en fortjeneste ved videresalg. Samtidig skal beskatningen altid ske som ved almindelig indkomst, hvilket i mange tilfælde vil være langt strengere end hidtidig beskatning af fortjeneste ved ejendomssalg.

Endelig foreslår SF reglerne om opgørelsen af den skattepligtige avance skærpet. Efter avancebeskatningsloven skal den kontantomregnede anskaffelsessum samt de tillæg, der gives for vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, reguleres med stigningen i prisniveauet fra anskaffelsesåret til afståelsesåret. En sådan pristalsregulering er ikke medtaget i socialistisk folkepartis forslag. Dette er for mig ganske uacceptabelt, da en avancebeskatning efter min opfattelse alene bør komme på tale ved værdistigninger, der overstiger den almindelige prisudvikling i samfundet.

Desuden vil den foreslåede beskatning ved førstegangssalg virke meget forskelligt, alt efter om man sælger en ejendom, der er udlejet, eller man sælger en ejendom, der er tom. Selv om jeg ikke har tvangsforestillinger med hensyn til omgåelse af loven, vil jeg nødig være med til at vedtage en lov, der ligefrem giver opskrift på, hvorledes man skal omgå tingene. Det er jo den letteste sag af verden, hvis man har en lejlighed, at stifte et selskab, som bebor den lejlighed, og så sælger man den, mens den er udlejet, til en lave-re pris, og man skal derfor betale mindre skat. Det er jo kun ved førstegangsoverdragelse, man skal betale skat.

Jeg må konkludere, at den forenklede og ensartede beskatning af alle former for ejendomssalg, der var sigtet med de regler, der blev gennemført sidste år, med vedtagelsen af nærværende forslag i høj grad vil blive forringet og delvis afløst af en beskatning, der rammer tilfældigt og tilskynder skatteyderne til skattetænkning. Jeg kan derfor ikke anbefale det foreliggende lovforslag.

Karl Nielsen (S):

[Karl Nielsen]

Jeg vil godt straks sige, at vi har sympati for ændringer i avancebeskatningsloven for så vidt angår beskatningen af førstegangssalg af ejerlejligheder.

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at der er over 50.000 udstykkede lejligheder, der ikke er solgt endnu. Jeg tror, at der nærmere er 65.000 lejligheder, der er udstykket, men ikke solgt endnu, og derfor er behovet for en ændring jo ikke mindre, tværtimod.

Vi er langt fra sikker på, at den måde, SF lægger op til at vi skal beskatte disse gevinster på, er rimelig, nemlig at de skal beskattes som almindelig indkomst. Jeg tror, det ville være bedre, om man anvendte den gældende avancebeskatningslov, f.eks. ved, at man ikke benyttede den aftrappingsprocent, som indgår i denne lov. Det ville nok virke betydelig mere rimeligt, om vi anvendte loven fuldt ud.

Man kunne måske også bruge en anden beskatningsform – det har forslagsstillerne sagt noget om i bemærkningerne – hvor man kunne sammenligne med den frigørelsesafgift, vi kender, og som anvendes, når landbrugsjord overføres fra land- til byzone. Det er en mulighed, man kunne overveje.

Man kunne også overveje at forhøje 5 pct.-afgiften ved førstegangsoverdragelse. Denne afgift har blot den svaghed, at der ingen sammenhæng er med prisudviklingen på ejendomsmarkedet.

Disse bemærkninger, som jeg har fremført på socialdemokratiets vegne, skal opfattes på den måde, at vi er positive over for forslagets intentioner.

Jeg havde håbet, at ministeren ville være en smule åben over for ændringer i avancebeskatningsloven, for jeg synes, der er behov for ændringer på dette område. Derfor vil jeg appellere til ministeren, om ikke der er en mulighed for at gå ind i en drøftelse om at fjerne den aftrappingsmodel, vi har i avancebeskatningsloven, for den ejendoms-kategori, der hedder ejerlejligheder. Vi ved, at der dér er virkelig store spekulationsgevinster, som kunne beskattes, efter at den gamle kapitalvindingsskat blev fjernet. Den er røget ud, og derfor ligger der nogle gevinster, som vi ikke får beskattet. Jeg tvivler nemlig meget på, at vi kan henføre en ret stor del under erhvervsøjemed, hvor vi kan beskatte det som almindelig indkomst. Det er en meget

lille del, vi har mulighed for at føre derover. Derfor mener jeg og mit parti så helt afgjort, at der er behov for en ændring.

Gammelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i den foreliggende sag, hr. Hagen Hagensen, ikke kan være til stede, skal jeg udtale det konservative folkepartis afvisning af det foreliggende lovforslag.

Vi finder, at der i forhold til tidligere beskatningsregler på en række områder her lægges op til hårdere beskatning end hidtil, og kan ikke se formålet med, at man i mange tilfælde vil optræde langt strengere, end man hidtil har gjort med hensyn til beskatning af fortjeneste ved ejendomssalg.

Jeg synes, det var en meget interessant gennemgang, skatte- og afgiftsministeren havde af de mulige virkninger af en gennemførelse af dette forslag. Det vil blive en beskatning, der rammer tilfældigt og oven i købet tilskynder skatteyderne til skattetænkning.

I øvrigt vil jeg gerne understrege, at det efter vor opfattelse er således, at avancebeskatning alene bør komme på tale ved værdistigninger, der overstiger den almindelige prisudvikling i samfundet.

Ivar Hansen (V):

Folketinget drøftede i sidste samling et forslag fra den daværende socialdemokratiske regering om ændring af lov om særlig indkomstskat.

Nu har socialdemokratiets ordfører i dag, hr. Karl Nielsen, sagt, at socialdemokratiet er enig i intentionerne i det lovforslag, SF her har fremsat. Det synes jeg er interessant, for jeg lagde ikke mærke til sidste år, da vi behandlede et forslag om ændring af lov om særlig indkomstskat, også kaldet kapitalvindingsskatten, at der i dette var indeholdt særlige bestemmelser om ejerlejligheder. Jeg erindrer ikke, at folketingets skatte- og afgiftsudvalg under sin behandling dengang fjernede nogle særlige regler om beskatning ved førstegangssalg af ejerlejligheder. Sådan var det ikke. Jeg tror nok, at daværende skatteminister Lykketofts forslag stort set blev vedtaget uændret af folketinget. Det var der flere grunde til, bl. a. at det lovforslag indebar en betydelig forenkling af nogle reg-

[Ivar Hansen]

lær, som det i praksis igennem mange, mange år har indebåret voldsomme vanskeligheder at administrere. Alene behandlingen af spekulation/ikke-spekulation, videresalgshensigt/ikke-videresalgshensigt har været overordentlig svær for de skattelignende myndigheder og skatteretterne at administrere og tage stilling til. Derfor var denne lov udtryk for en forenkling, og den var også udtryk for en lempelse, og derfor støttede vi den fuldt ud.

Nu er socialdemokratiet altså inde på, at dette vil man godt se på, nu skal der altså ske en skærpelse igen på et særligt felt. Reglerne skal igen gøres mere snørklede og vanskelige at administrere.

Jeg skal ikke gå særlig meget ind på SFs forslag. Jeg mener, at det eneste, der er at sige om det, er: SF kan af politiske grunde ikke lide ejerlejligheder. Når man ikke på anden måde via boliglovgivningen kan komme af sted med at få loven om ejerlejligheder afskaffet, så mener man, at der er muligheder for, at man i hvert fald skattemæssigt kan ramme denne ejerform ved et forslag af denne karakter. Det er da et ærligt synspunkt at have, men jeg kan sige til SF, at det synspunkt deler vi absolut ikke.

Derudover skal jeg kun sige, at jeg selvfølgelig er ét hundrede procent enig i den afvisning, skatteministeren har givet, og i de bemærkninger, der i øvrigt er gjort om dette lovforslag. Det er vi helt enige i fra venstres side.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil bare sige til hr. Ivar Hansen, at det ikke er helt rigtigt, at der ikke var særlige forslag om ejerlejligheder i forbindelse med lovforslaget om ejendomsavancebeskatning sidste år. Vi forhøjede jo – i øvrigt med støtte fra det konservative folkeparti – den særlige afgift ved førstegangssalg af ejerlejligheder fra 2,5 til 5 pct. ved den lejlighed.

Jeg vil i øvrigt understrege, at det, den socialdemokratiske ordfører sagde heroppefra lige før, var, at vi mener ikke, at man kan bruge dette forslag til en særlig behandling af dette problem. Jeg vil lige føje til, at de gamle regler, vi afskaffede i sommer, heller ikke i forhold til det specielle problem, SF rejser her, havde en særlig målrettet udformning. Det var først og fremmest spekulations-

bestemmelsen, man måske i nogle tilfælde kunne bruge, men i en lang række tilfælde, hvor man i og for sig gerne ville have brugt den, kunne man ikke med den praksis, der havde udviklet sig, bruge spekulationsbestemmelsen, for den gamle særlige indkomstskat ville jo sjældent bide noget videre i forbindelse med førstegangssalg af en enkelt lejlighed, hvis man fordelte salget over en periode. Derfor er det problem, vi behandler her, som der muligvis skal findes en særlig løsning på, i og for sig ikke et problem, der er blevet nævneværdigt anderledes efter vedtagelsen af ejendomsavancebeskatningsloven.

Glistrup (FP):

Livets almindelig erfaring fortæller os, at de fleste danske familier er lykkeligst og tryggest, når de ejer deres egen bolig. Derfor er det folketingets opgave at sørge for at tilskynde til, at flest mulige ejendomme bliver udstykket i ejerlejligheder, så flest mulige familier kan blive ejere af deres egen bolig, og at lette specielt førstegangssalget, således at der kan finde flest mulige fordelinger sted ud til de familier, som sidder lidt økonomisk klemt i det, men som kan klare en ejerlejlighed, men måske ikke en villa.

Det foreliggende lovforslag går lige præcis den stik modsatte vej. Lægger man en sådan skat på, som det foreliggende forslag vil, så bliver udbuddet af ejerlejligheder forsinket og formindsket, og priserne bliver antagelig noget højere, så sandt som i hvert tilfælde en del af denne skat nok vil kunne blive overvæltet, bl. a. på grund af begrænsningen af udbuddet. Derfor mener fremskridtspartiet, at dette er et typisk forslag fra asocialistisk folkeparti. Det er så skingrende asocialt, som noget overhovedet kan være, for det er ikke SF-kernevalgeren ude i whiskybæltet med den store, flotte 2 tdr. lands grund med en villa, som bliver ramt af det her. Nej, det er den fattige familie, lavtlønsfamilien, dem, som socialistisk folkeparti intet kender til, det er de mennesker, som bliver forhindret i at kunne overtage deres egen lejlighed og komme til at bo i egen lejlighed. Fremskridtspartiet vil ikke være med til noget så asocialt, som dette forslag her i bund og grund er udtryk for.

Dertil kommer, at det næppe er blevet teknisk særlig heldigt udformet. Det er jo sådan,

[Glistrup]

at socialistisk folkeparti med rette refererer, at der i øjeblikket er en udbredt kutyme for, at man, hvis man ellers kan komme igennem boliglovgivningens nåleøjer, udstykker en ejendom, og så efterhånden som lejlighederne bliver ledige, sælger lejlighederne én for én. Hvis man fik et lovforslag som det her igennem, var der nok mange, der ville finde ud af, at de, så snart de havde udstykket, solgte en bloc, så længe lejlighederne endnu var udlejede. Så er markedsprisen meget, meget lavere, når man sælger efter udstykning, og førstegangssalget bliver altså et samlet salg af samtlige ejerlejligheder i udlejet stand. Når salget derefter sker, ved at lejlighederne bliver ledige, vil det pågældende salg ikke være et førstegangssalg, men et andengangssalg, og som følge deraf vil de, der tænker sig om, ikke blive ramt af nogen skat. Men selvfølgelig vil der altid være nogle, der ikke tænker sig om, og som ikke får tingene gjort tilstrækkelig hurtigt. Det vil være vilkårligt, hvem der bliver ramt.

En ting, som man ikke tager stilling til i SFs udformning, er: hvordan hvis man lider tab ved dette førstegangssalg, altså med andre ord: hvis fortjenesten er negativ? Er det så således, at den kan fradrages? Det er bestemt ikke noget teoretisk og hypotetisk, for der er store besværligheder med at fordele anskaffelsessummen ud over de forskellige ejerlejligheder. Derfor kan man glimrende tænke sig til, at der bogholderiteknisk kommer en særlig stor gevinst på nogle ejerlejligheder, og det skal beskattes efter forslaget, men så kan der i samme år eller i andre år bogholderiteknisk komme nogle tab på andre lejligheder. Er det så således, at disse tab bliver fradragsberettigede efter forslaget, eller er det kun positive fortjenester, som staten skal være storebrorskompagnon til? Hvis der er tale om negative fortjenester, om tab, er det så således, at SF mener, at staten skal trække sig bukkende tilbage og sige: så ønsker vi skam ikke at være med til at deltage på nogen som helst måde i denne negative fortjeneste? En afklaring på dette spørgsmål udbedes i forslagsstillernes ordførertale.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Da CDs ordfører, hr. Stubkjær Pedersen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at med-

dele CDs afstandtagen fra det foreliggende lovforslag. Det sker med samme begrundelse som de øvrige regeringspartiers.

Aase Olesen (RV):

Hvis jeg forstår SFs lovforslag rigtigt, er det SFs udgangspunkt, at man med avance-loven har fået skabt et hul i lovgivningen. Nu hørte jeg den tidligere skatteminister sige, at det mente han ikke var tilfældet. Vi vil i hvert fald være åbne over for at undersøge det spørgsmål, i hvilket omfang man kan sige at der har været et hul i lovgivningen.

Spørgsmålet er vel snarere, hvad vi skal regne for kapitalgevinst, og hvad der skal regnes for fortjeneste. Man har i andre sammenhænge begrebet, at man overgår til en anden benyttelse, og man kunne også forestille sig at ændre begrebet næring. Men vi er i hvert fald klar til at se på, om man med nogen rimelighed kan sige, at der er et hul i lovgivningen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de ejendomme, der her er tale om, jo er meget undervurderede. Det er SF formentlig også helt klar over.

Vi må altså sige nej til lovforslaget, som det ligger, men vi vil godt være med til at undersøge spørgsmålet.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan konstatere, at et flertal i folketinget åbenbart er villig til at kigge på det spørgsmål, vi har rejst, og det er jo godt.

Loven om ejerlejligheder er en af de største fadæser, der er begået i dette folketing. Ikke alene har den haft stor, negativ indflydelse på boligpolitikken i dette land, men man forærede nogle ganske tilfældige ejere af nogle udlejningsejendomme milliardbeløb – desværre med en meget lempelig beskatning. Hvad der er endnu værre var, at den smule beskatning, der var, blev fjernet i foråret i praksis i forbindelse med ophævelsen af kapitalvindingsskatten og indførelse af avancebeskatningen. Jeg er helt enig, når hr. Lyketoft siger, at den tilstand, der var før foråret, heller ikke var tilfredsstillende, men det er blevet endnu værre nu. Derfor er vi kommet med dette lovforslag.

Når ministeren harcelerer over, at vi har opdaget, at der er nogle indkomster, der er skattefrie, og så reagerer vi, fordi vi synes, at

[Rahbæk Møller]

alle indkomster skal beskattes, så må vi sige: ja, vi synes faktisk, at alle indkomster skal beskattes – af den simple grund, at når nogle ikke beskattes, så beskattes andre hårdere, når staten skal have sine midler ind. Forholdet er ikke, at disse ejerlejligheder beskattes for hårdt – de beskattes stort set overhovedet ikke i øjeblikket – men arbejdsindkomster beskattes ganske hårdt i dette land. Det ved skatteministeren ganske udmærket.

Skatteministeren rejste det problem, at der er omgåelsesmuligheder ved at lade førstegangssalget ske til en stråmand eller til et selskab. Det er vi blevet opmærksomme på, det er korrekt. Det er en detalje, vi skal se på i det forslag, vi har fremsat.

Socialdemokratiets ordfører, forstod jeg, var positiv over for intentionerne, men ville se på formen. Vi er meget villige til at diskutere, om vi har fundet den rigtige form. Som sagt er vi blevet opmærksomme på, at der er et enkelt hul i det lovforslag, vi har fremsat.

Til de øvrige ordførere. Hr. Ivar Hansen og hr. Glistrup hængte vores forslag op på, at vi var altså modstandere af ejerlejligheder. Vi er sådan set ikke modstandere af ejerlejligheder. Det er da ganske udmærket, at man bygger ejerlejligheder, fuldkommen som man bygger parcelhuse og bygger udlejningsejendomme; der er intet galt i, at folk ejer deres egen lejlighed. Det, vi er modstandere af, er, at der kommer helt urimelige skattefri fortjenester i den anledning. Vores forslag vil hverken gøre antallet af ejerlejligheder mindre eller større, end det er i øjeblikket.

Fru Aase Olesen, forstod jeg, kunne ikke tilslutte sig forslaget, som det lå, men var villig til at kigge på, om der var opstået et hul i forbindelse med ophævelse af kapitalvindingsskatten og indførelse af avancebeskatningen. Det er jo en delvis indrømmelse. Vi vil gerne gå videre. Vi mener også, at før ændringen i foråret var loven utilfredsstillende, men hvis det eneste, vi kan opnå, er at få rettet op på, hvad der skete i foråret, så er det værd at tage med, så jeg må sige tak for den tilkendegivelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme og om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Klageret for lejere).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 25/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det foreliggende lovforslag, der er fremsat af SF, går ud på at give lejere adgang til at klage over ejendomsvurderingerne.

Efter de gældende regler er adgangen til at klage over en ejendomsvurdering forbeholdt ejere. Endvidere kan en bruger af en fast ejendom i visse situationer klage over ejendommens vurdering, nemlig hvis han i henhold til lov eller kontrakt er forpligtet til at betale ejendomsskatterne direkte til kommunen.

Jeg kan straks sige, at regeringen må afvise lovforslaget. Det skyldes i første række en del administrative problemer, som vil opstå, såfremt forslaget gennemføres.

Det fremsatte lovforslag indeholder således ingen bestemmelser om, at lejerne skal underrettes om vurderingsresultaterne. Det kan andre, idet værdien af en klageadgang jo er helt afhængig af, om de potentielle klagere er bekendt med, hvad der kan klages over. Ved de almindelige vurderinger og årsomvurderinger har lejerne en mulighed for at gøre sig bekendt med vurderingsresultaterne, idet kommunerne er forpligtet til at fremlægge en